

РЕШЕНИЕ

№ 4714

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5513** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44, ал.8 във връзка с чл.46а, ал.1 и ал.2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. Ф., гражданин на М., [дата на раждане] , подадена чрез адв.Т. И., срещу Заповед № 5364з-1119/06.06.2022г. на Директора на Дирекция "Миграция", с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ към Дирекция "Миграция".

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Доводите на адвокат И. са, че в случая липсва конкретизация на фактическото основание по чл.44, ал.8 от ЗЧРБ, като в случая не било посочено нито какви са положените до този момент усилия на органа да изпълни наложената ПАМ, нито на какво се дължи забавянето за получаване на документ за връщане и на-вече дали се касае действително за забавяне или за обективна невъзможност чужденеца да бъде върнат, тъй като условие за продължаване на задържането е съществуването на възможност извеждането да бъде осъществено. В оспорения акт липсвали мотиви за това как ответникът е определил допълнително постановения срок на настаняване. Позовава се и на неизследването от АО на прилагането на други по леки мерки спрямо чужденеца. Цитира решение на АССГ, с което е отменен отказ за замяна на наложената мярка с по лека. В съдебно заседание се позовава на подадена молба за замяна на наложената мярка с по лека.

Следвало да се има предвид, че жалбоподателят е подписал декларация за доброволно завръщане, но до момента няма предприети действия по извеждане. Жалбоподателят не осуетява връщането, органите не предприемат действия по извеждане и пътуване. По отношение на опасността от укриване, заради осъждането, според адвокат И. следва да се има предвид, че е за нелегално прекосяване на границата и предвид, че огромна част от търсещите закрила са осъждани за такова престъпление, не бил уреден достъпът до територията на търсещите закрила и много от тях се сдобиват с присъди заради правото си, гарантирано от международни актове да потърсят закрила. Счита, че не е морално укоримо и не би могло само по себе си да служи като наличие на хипотезата опасност от укриване. Иска да се отмени заповедта като неправилна и незаконосъобразна или алтернативно като се определи по-кратък срок – жалбоподателят повече от 6 месеца е принудително настанен. Заявил е, че желае да се завърне доброволно, но очевидно нямало воля от посолството от М. – налице е хипотезата на чл. 44, ал. 8 изр. последно ЗЧРБ, изпълнението на мярката е невъзможно и жалбоподателят следва да се освободи.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Т. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че актът е законосъобразен като издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазени са изискванията за форма и мотивираност, посочени са материално-правните предпоставки за издаването. По делото се доказало, че е налице забавяне при получаване на необходимите документи - предпоставка за продължаване срока за настаняване в СДВНЧ – чл. 44, ал. 8, изр. Счита, че административния орган мотивирано е издал заповедта, предприетите действия са адекватни за установяване самоличността на жалбоподателя, организиран е срещи с посолството на кралство М. във връзка с която е потвърдена практиката им да издават документ за пътуване на лица, доброволно заявили да напуснат страната, както и е налице такова желание от жалбоподателя в декларация за доброволно завръщане. Липсва предпоставка да се смята, че от посолството на М. няма да изпълнят задължението си по установяване действителната самоличност на лицето, и издаване на пасаван. Липсват такива действия от тях - заявили са, че ще издадат на жалбоподателя документ за пътуване. Не е налице цитираното от процесуалния представител на жалбоподателя условие за освобождаване на жалбоподателя при липсата на невъзможност за изпълнение на мярката. Напротив, смята за възможно изпълнението на наложената мярка. Всички необходими документи са изпратени с изрично писмо, всички изисквания които посолството е поставило са изпълнени, забавянето се дължи на забавяне от страна на чуждите власи, не българските, които не могат да контролират процеса и сроковете, в които представители на чужда държава да вземат отношение по казус. Счита, че е налице възможност за извеждане, макар и забавено във времето това издаване на документ, няма факти, които да говорят, че се е преклудирала тази възможност. Коментира, че преценката за опасност от укриване е наново при продължаването като са взети предвид осъждането, като настаняването в дома за кратък период, след това подава молба за международна закрила и месеци по-късно прави опит да напусне страната, за което е и осъден. Според представителя на ответника са налице материалните предпоставки, няма съществени нарушения при издаване на процесната заповед, поради което моли да се потвърди заповедта и да се отхвърли жалбата като неоснователна.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на страните, от фактическа страна установи следното:

М. А. Ф. е настанен в СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ [населено място] на 06.12.2021г. със Заповед рег.№ 5364з-2471/06.12.2021г., на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ във връзка със заповед рег. Заповед № 4537 ПАМ-46/02.12.201г. на началника на ГПУ – Ново село за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ по чл.41, т.1 от ЗЧРБ.

С чужденеца се сочат провеждани беседи от служители на дирекция „Миграция“ с цел убеждаването му да съдейства за напускане на територията на страната, като попълнил декларация за доброволно завръщане в родината си и са му снети пръстови отпечатъци. Изготвено е писмо рег.№ 536400-33690/20.12.2021г. до посолството на Кралство М. в [населено място] за издаване на Пасаван на лицето, като са предоставени пръстови отпечатъци и автобиографични данни. Органът сочи, че М. А. Ф. все още е с непотвърдена самоличност и гражданство. На 08.02.2022г. е проведена среща с посланика в Посолството на Кралство М. в [населено място], на която е потвърдено, че ще бъдат издадени пасавани на техни граждани, които пожелаят да се завърнат доброволно, ако бъдат установени като марокански граждани.

Предвид изтичането на срока на първото настаняване със Заповед № 5364з-1119/06.06.2022г. е продължено настаняването на жалбоподателя в СДВНЧ за още 6 месеца, считано от 06.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ, но не по-късно от 06.12.2022г.

Приложено е предложение рег.№ 5364р-24485/06.12.2021г., послужило като фактическо основание за издаване на процесната заповед В същото се описва горната хронология, сочи се, че лицето е без адресна регистрация в България и не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на ЗЧРБ. При справка в информационните масиви, ползвани от дирекция „Миграция“ се установява, че лицето има предишен престой в СДВНЧ за времето от 02.12.2020г. до 23.12.2020г., към момента няма образувани производства по ЗУБ и е с отказан статут на бежанец. Направена е констатация, че към момента спрямо него не могат да бъдат приложени алтернативни обезпечителни мерки, тъй като не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа, за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин през време на престоя му в Република България, както и искане за замяна на заповедта за принудително настаняване с ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Същият не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определен с правилника за прилагане на ЗЧРБ и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането, поради липса на валиден такъв. Според предложителя е налице хипотезата на „опасност на лицето да се укрие“, предвидена като основание в чл.44, ал.6 от ЗЧРБ при вземане на решение от страна на административния орган за принудително настаняване, а не на друга по лека административна мярка. Счетено, е че поведението му ясно показва, че няма да се съобрази с наложената му мярка, без семейство, което

повишава мобилността му, в страната и няма близки и каквато и да е друга социална среда, чрез която да бъде локализиран, няма данни да притежава средства за издръжка, нито е декларирал адрес, на който желае да пребивава. При тези фактически данни, съвкупно е преценено, че лицето може да се отклони от изпълнение на наложената му ПАМ и опасност от укриване е налице.

По делото е представено решение на АССГ № 3489/25.05.2022г. по адм.дело № 2782/2022г., с което поради допуснати процесуални нарушения от ответинка в производство по молба на жалбоподателя за замяна на настаняването с по лека мярка е отменен отказа на директора на Дирекция „Миграция“ от 10.03.2022г. и преписката върната за ново произнасяне по молбата. Няма данни за новото произнасяне на ответника по молбата на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ орган – директорът на дирекция „Миграция“ и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на Дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

В конкретния случай, със Заповед № 5364з-1119/06.06.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ е продължено на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 – то от ЗЧРБ за срок не повече от 6 месеца, считано от 06.06.2022г.

Към датата на издаване на заповедта чужденецът е пребивавал в СДВНЧ в периода от 02.12.2020г. до 23.12.2020г. и след това от 06.12.2021г. до настоящия момент.

В хипотезата на продължаване на срока на принудително настаняване в СДВНЧ, което е допустимо само по изключение, административният орган следва да обоснове от една страна отказ на лицето да съдейства за връщането в страната по произход или забавяне на издаването на необходимите документи и от друга страна съществуването на реална възможност за принудителното извеждане на чужденеца. Указания за доказателствената тежест в процеса са дадени с разпореждането за насрочване на

делото. В случая предприетите действия от страна на административния орган по извеждането на чужденеца от страната са веднага след настаняването е отправило покана до Посолството на Кралство М. за необходимост спрямо мароканския гражданин да се предприемат действия по установяване на неговата самоличност, както и да издаде пасаван. Попълнена е на 16.12.2021г. и декларация от чуждия гражданин за доброволно завръщане. На 08.02.2022г. е проведена среща с посланика на Кралство М. в С., на която е потвърдено, че ще бъдат издадени пасавани на тези, които пожелаят да се завърнат доброволно, ако бъдат установени като марокански граждани.

От своя страна административният орган сочи, че не е налице несъдействие от страна на жалбоподателя за забавянето изпълнението на мярката, а за забавяне на процедурата по установяване на самоличност и издаване на пасаван, която е започната. Соочи се опасност от укриване и липса на предпоставки за прилагане на полека мярка.

Съдът намира, че предвид направените постъпки и проведената беседа относно установяване на самоличност и пасавана на чужденеца, към 08.02.2022г., изминаването на 6 месеца, откогато е издадена заповедта, неговото доброволно съгласие, не може да се изключи разумната възможност да се организира принудителното извеждане на чужденеца от страната, доколкото процедурата е забавена поради правни и технически причини.

Основателни са възраженията в жалбата, че предвид задържането в СДВНЧ вече близо 6 месеца на жалбоподателя и продължаването след това за още цели 6 месеца до максимално допустимия срок, прави задържането в този едногодишен размер за непропорционално и неефективно. При установената фактология на постъпките за изпълнение на мярката пред представителите в М. и доброволното съгласие на жалбоподателя, въпрос на непродължително време би било установяване на самоличността на чуждия гражданин и издаването на документ за пътуване. Поради това продължаването на срока на задържането за целите на процедурата по връщане над изтеклите вече 6 месеца, не следва да бъде в максималния срок, а не повече от 4 месеца, които са достатъчни, за да се организира изпълнението на мярката, а ако това не се случи, то вече не би съществувала разумна възможност за това и забавянето вече не би могло да обоснове повече продължаване на задържането.

Предвид правомощието на съда по чл.172, ал.2. от АПК във връзка с чл. 44, ал.8 във връзка с чл.46а, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ да измени оспорения административен акт, срокът на задържането следва да бъде продължен, но за не повече от 4 месеца, с които според съда не се надхвърля най-необходимото за изпълнението на мярката спрямо жалбоподателя и не се застрашава нейната ефективност и пропорционалност, след което задържането би било вече в несъответствие с целта на закона, предвид установената фактическа обстановка и безрезултатни постъпки за установяване на самоличност и издаване на пасаван в рамките на 10 месеца.

Що се отнася до възражението на жалбоподателя, че ответникът не е взел предвид молбата му за замяна на мярката с полека, това е въпрос на отделно производство пред ответника (за което и административната преписка е върната на органа от съда с приложеното решение), в което ще се прецени дали действително са изпълнени изискванията за замяна на принудителното настаняване. В настоящото производство не са налице доказателства, за да се преценят тези изисквания. В случай, че се докажат предпоставките за замяна, то органът по принудителното настаняване е

компетентен да постанови такава по лека мярка.

Предвид горното, Административен съд София – град, I - во отделение, 6 състав

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ Заповед № 5364з-1119/06.06.2022г. на Директора на Дирекция "Миграция", като продължава принудителното настаняване в СДВНЧ на чужденец М. А. Ф. с 4 месеца, считано от 06.06.2022г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не по-късно от 06.10.2022г.

Решението може да се обжалва в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: